

Düş Kabini Sesleri III

— ozlem--pala · 08 Kasım 2009

-Hâlâ düş kabuğu kesîği ellerimle-

Kiraz dallarından küpe toplardım
Leblebi tozlu dudaklarımı
Soyulmuş iğdeyle buruştururken
"Sevmiyor" diye
Koparıırken papatyanın son yaprağını
Ablam ağladı.

Henüz bahardı...
Beştaş yenilirdi uçurtma sevdama
Tel arabamdan taşardım, taşıyamazdı
En çok ortancılar severdi annemin türkülerini
Onlar pembeleşir
Annem ağladı.

Sonra sonra
Çok geç de değil hani
Hani yıldızları saymaya çalıştığım
Bir gece yarısı
Uyuyakaldığımda anladım
Neden ağladıklarını
Ve nasıl
Erken düşlerden ergen uyanıldığını.

Özlem Pala